

فُرُود گاه

رُوزِ شنبه بُود۔ آقايِ حميد و اَعْضايِ خانواده اش، بعد از ناهار، در اَتاقِ پذيرايي داشتند با هم صحبت مي کردند۔ يکدفعه زنگِ تلفُن به صدا درآمد۔ سعيد فوري، گوشي را برداشت و از اَتاقِ مُجاوَر صدا کرد:

”پدر جان، پدر جان! عمو جان شما رامي خواهند۔“

آقايِ حميد: ”آلو، آلو..... من حميد هستم۔ بلي، بلي، صدايِ شما مي رسد۔ کجائيد؟ از لندن کي آمديد؟ مطمئن باشيد۔ ماسرِ وقت به فرود گاه مي رسيم۔“

همينکه به اَتاقِ پذيرايي برگشت، خانُمش پُرسيد: ”مجيد وزن و بچه هایش چطور اند؟“

آقايِ حميد: ”اِنْ شاء الله فردا شب خود تان آنها رامي بينيد!“

خانم حميد: ”چطور؟ آنها که در لندن هستند؟“

آقايِ حميد: ”اما از يکشنبه گذشته در کراچي هستند و فردا اينجامي آيند۔“ رُوزِ بعد، آقايِ حميد با

خانواده اش به فُرُود گاهِ بينَ الجَلبي لاهور رسيد۔

آقايِ حميد: (خطاب به مأمورِ اطلاعات) ”بخشيد آقا، پرواز شماره ۳۰۱ سرِ وقت است يا تاخير

دارد؟“

مأمورِ اطلاعات: ”سرِ وقت است، آقا جان! اصلاً تاخير ندارد۔“

آقايِ حميد: ”آقا خيلي مُتَشَكُّرم!“

فرود گاه خيلي شلوغ بود۔ خانواد ه آقايِ حميد به بالکن رفتند۔ دُرُست ساعت پنج بعد از ظهر، هوا

پيمايِ شرکت هوا پيمائيِ پاكستان رُويِ بانَدِ فرود گاه فرود آمد و با سرعت زياد، مِثَل ماشين بُرُگي شروع به

راندن كرد۔ يَوَاشِ يَوَاشِ از سُرْعَتش كاسته شد۔ همينکه مُتَوَقَّف گرديد، فوري نرد بانِ مُتَحَرِّك را بادرِ آن

وَصَل كردند و مسافران شروع كردند به پياده شدن۔ بالآخره آقايِ مجيد وزن و بچه هایش هم بيرون آمدند۔

آقايِ حميد: (در حالي كه آقايِ مجيد رابه آغوش گرفته است) ”سلام برادرِ عزيزم! خيلي خوش

آمديد۔ چشمِ ما روشن۔“

خانم مجيد: ”سلام برادر جان! زن دا داش جان شما چطوريد؟“

خانم حميد: ”خدارا شكر، خوبم۔ شما خوب هستيد؟ مسافرتِ شما خوش گزشت؟“

آقايِ حميد: ”بفرماييد راه بيفتيم۔ بايد هرچه زود تر برسيم منزل۔ آخر خسته هستيد!“ (رُوبه سعيد)

سعيد جان! طبق قرار، شما با نويد، با تا كسي بياييد۔“

سعيد: ”چشم، بابا جان۔ خيالِ تان راحت باشد!“

فرہنگ

اعضا	:	غُضو کی جمع) ارکان، افراد۔
خانوادہ	:	خاندان۔
ناہار	:	دوپہر کا کھانا
أتاقِ پذیرایی	:	ڈرائنگ روم۔ اچانک۔
یکدفعہ	:	(یک + دفعہ)
زنگ	:	گھنٹی
تِلْفَن	:	ٹیلی فون۔ مفرس لفظ ہے۔
گوشی	:	ریسیور۔
أتاقِ مُجاوِر	:	بغلی کمرہ، ساتھ والا کمرہ۔
آلو	:	ہیلوا مفرس (فارسی بنایا گیا) لفظ ہے۔
فرود گاہ	:	اٹیر پورٹ
ہمیتکہ	:	(ہمین + کہ) جُونہی۔
بین المللی	:	بین الاقوامی، انٹرنیشنل۔
ماسورِ اطلاعات	:	انکوائری آفیسر۔
پرواز	:	فلائٹ
شلوغ	:	ہجوم، بھیڑ
بالکن	:	بالکونی (مُفرَس لفظ ہے)
ہوا پیما	:	طیارہ، ہوائی جہاز
شرکتِ ہوا پیمایی	:	ہوائی جہازوں کی کمپنی
باند	:	رَن وے (مفرَس لفظ ہے)
یَواشِ یَواش	:	آہستہ آہستہ۔
از سُرعتش کا ستہ شد:	:	اُس کی رفتار میں کمی آگئی۔
مُتَوَقَّف	:	ساکن، ٹھہرا ہوا۔
نردبان	:	سیڑھی۔
وَصَلِ کردند	:	انہوں نے ملادی، ساتھ لگادی۔
داداش	:	بھتیہ۔

زینِ داداش	:	بہابھی۔
ہرچہ زودتر	:	جتنا جلد ممکن ہو۔
طبقِ قرار	:	پروگرام کے مطابق۔
ٹاکسی	:	ٹیکسی (مُفَرَس لفظ ہے)
خیالتانِ راحت باشد:	:	آپ مطمئن رہیے!

تمرین

- ۱۔ آقای حمید و خانواده اش در کجا نشستہ بوند؟
- ۲۔ کو گوشی را برداشت؟
- ۳۔ وقتی هوا پیما ایستاد، چه چیزی را به آن وصل کردند؟
- ۴۔ آیا هوا پیما تاخیری داشت؟
- ۵۔ چرا سعید و نوید با تا کسی برگشتند؟
- ۶۔ غیر ملکی زبانوں کے وہ الفاظ جو معمولی تبدیلی سے فارسی میں استعمال کر لیے جاتے ہیں، ”مُفَرَس“ الفاظ کہلاتے ہیں۔ اس سبق میں آنے والے مُفَرَس الفاظ الگ لکھیے۔
- ۷۔ مندرجہ ذیل الفاظ کو جملوں میں استعمال کیجیے:
أتانِ پذیرایی۔ خیلی مُتَشْگرم۔ بیخشنید۔ چشم۔ خیالتانِ راحت باشد۔
- ۸۔ ضمائر متصل کو مُنفصل میں تبدیلی کیجیے:
خانوادہ اش۔ خانمش۔ خود تان۔ خیالتان۔